

РЕШЕНИЕ

№ 5706

гр. София, 27.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 11.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **101** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е образувано по жалба на „БИЛДИНГ ИНВЕСТ 62“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], представлявано от А. К., чрез адв. Л. Н. срещу Акт за установяване на задължение по декларация - чл.107, ал.3 ДОПК № 846343-1/15.09.2022г., издаден от инспектор Р. при Столична община, потвърден в хипотезата по чл.156, ал.4 във връзка с чл.107, ал.4 ДОПК от решаващия орган - директорът на Дирекция "Общински приходи", при Столична община.

В жалбата се сочи, че издаденият акт за установяване на задължения по декларация в оспорената му част е неправилен, немотивиран, незаконосъобразен, издаден при нарушение на материалните и процесуалните правила. Жалбоподателят излага аргументи, че не се дължи такса битови отпадъци, тъй като недвижимият имот, попада в зона, в която не се предоставя услугата организирано сметосъбиране и сметоизвозване. В съдебно заседание жалбоподателят Б. ИНВЕСТ 62“ ЕООД, се представлява от адв. Н. която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски и представя писмени бележки.

Ответникът– Директорът на Дирекция "Общински приходи към Направление „Финанси и здравеопазване" при Столична община, редовно призован, се представлява от юрисконсулт С., който изразява становище за неоснователност на жалбата. Претеднира юрисконсултско възнаграждение.

Административният съд, след като обсъди и прецени наведените в жалбата доводи,

становищата на страните, събраните по делото доказателства, и извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт, приема за установено от фактическа страна следното:

С подадена декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/09.04.2020г. „БИЛДИНГ ИНВЕСТ 62“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], декларира поземлен имот - земя, находящ се в [населено място], район Студентски,[жк]с идентификатор № 68134.1609.4880, площ от 2 377 кв.м., деклариран с отчетна стойност в размер 1 206 273,48 лв., с партида 7223F80369.

Въз основа на подадената декларация и при липса на проведено ревизионно производство е издаден Акт за установяване на задължение по декларация по чл.107 ал.3 /АУЗД/ №846343-1/15.09.2022г. от М. Г. И. – Р. –инспектор в отдел „Общински приходи „Студентски“ на Дирекция „Общински приходи“, към Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община. Констатирано е, че дължимите суми за данък сгради и такса битови отпадъци към момента на започване на административното производство не са платени.

С цитирания АУЗД по отношение на дружеството - жалбоподател са установени публични общински вземания, за партида 7223F80369, за периода от 01.01.2020г. до 31.12.2022г. както следва:

- Данък върху недвижимите имоти в размер на 4 900, 48 лв., ведно със съответните начислени лихви за просрочие върху главницата, изчислени към 15.09.2022г. в размер 561,67лв., т.е. всичко общо в размер на 5 462, 25лв., която сума е невнесена.

- местна такса битови отпадъци в размер на 26 135,92 лв., ведно със съответните начислени лихви за просрочие върху главницата, изчислени към 15.09.2022г. в размер на 3 097,78 лв. т.е. всичко общо в размер на 29 233, 70 лв., която сума е невнесена.

Цитираният акт е обжалван по административен ред пред по –горестоящия административен орган, с жалба с вх.№ РСТ22-ТД26-1699/03.10.2022г., като производството пред решаващия орган по чл.107 ал.4 от ДОПК, приключва с мълчаливо потвърждаване по реда на чл.156 ал.4 вр. с чл.144 ал.1 от ДОПК.

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство са определените задължения за такса битови отпадъци за периода същия период 01.01.2020г. до 31.12.2021г.

В хода на съдебното производство като писмени доказателства са приети административната преписка, прието е заключение по допуснатата до изслушване съдебно –счетоводна експертиза.

Въз основа на установените по делото факти, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е в предвидения в чл.156, ал. 4 от ДОПК преклузивен срок, от надлежна страна и при наличие на правен интерес. Жалбата е подадена и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол, тъй като предмет на оспорване е АУЗД, който е мълчаливо потвърден при обжалването му по административен ред от Директора на Дирекция "Общински приходи" при Столична Община, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП, съгласно чл.

4, ал. 5 от ЗМДТ във връзка с чл. 107, ал. 4 от ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Оспореният АУЗД е издаден от служител на общинската администрация – инспектор в отдел „Общински приходи „Студентски“ на Дирекция „Общински приходи“, към Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община/съгласно приложен трудов договор № РД-1513692/14.12.2007г. и допълнително споразумение към него, както и длъжностна характеристика на инспектор по приходите имащ правата и задълженията на орган по приходите, определен със Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020г. на Кмета на Столична общината, и следователно е издаден от компетентен административен орган по смисъла на чл. 4, ал. 1 във връзка с ал. 3, изр. 1, предл. 1 и ал. 4 от ЗМДТ.

Спазена е установената от закона форма – актът е писмен, посочени са фактическите и правни основания за издаването му.

Съдът, намира че в хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В глава XIV от ДОПК са регламентирани способите за установяване на данъци и задължителните осигурителни вноски, като от тях за местните данъци и такси са приложими два способа: предварително установяване, което се осъществява с акт за установяване на задължение по данни от декларация по чл.107 ал.3 от ДОПК и установяване, което се осъществява с ревизионен акт по чл.108 от ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл.107 ал.3 от ДОПК акт за установяване на задължение по декларация се издава по искане на лицето или служебно, при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл.103 от ДОПК, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. В конкретния случай е безспорно установено, че не е образувано ревизионно производство и жалбоподателят не е платил задължението си за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци в срок за периода от 01.01.2020г. до 31.12.2022г., поради което законосъобразно е образувано и проведено административно производство, приключило с издаване на оспорения АУЗД.

Правилата за определяне на ТБО се съдържат в Раздел I "Такса за битови отпадъци" от Глава Трета "Местни такси" от ЗМДТ. Според тези правила, ТБО се заплаща за услугите по а) събирането битовите отпадъци и извозването им, б) обезвреждането на битовите отпадъци в депа или други съоръжения, в) поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места (чл. 62, изр. първо от ЗМДТ в редакция ДВ, бр. 153/1998 г.) и се определя в левове (чл. 67, ал. 1 от ЗМДТ), в годишен размер за всяко населено място, с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка от изброените дейности (чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ). План-сметката включва необходимите разходи за: осигуряване на съдове за съхраняване на битовите отпадъци (контейнери, кофи и други); събиране на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за обезвреждането им; проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или други инсталации или съоръжения за обезвреждане, рециклиране и оползотворяване на битови отпадъци,

вкл. отчисленията по Закона за управление на отпадъците; почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване (чл. 66, ал. 1 ЗМДТ).

Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ, данъчно задължени лица са собствениците на облагаемите с данък недвижими имоти. Съгласно чл. 64, вр. чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ, такса битови отпадъци се заплаща от данъчнозадължените лица - собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Тези разпоредби и с оглед представения нотариален акт за собственост, по недвусмислен начин определят именно оспорващия като данъчнозадължено лице за процесния имот, защото именно той се явява негов собственик. Разпоредбата на чл. 11, ал. 3 от ЗМДТ, допуска единствено при учредено право на ползване и при концесия, данъчнозадължени лица да са ползвателите, съответно концесионерът на имота.

Между страните не е спорно, че жалбоподателят е собственик на декларирания недвижим имот, находящ се на територията на Столична община – район Студентски, [жк], поземлен имот с идентификатор № 68134.1609.4880, номер по предходен план 1789, 1818, квартал -59. При идентификация на имота и установяване на точното му местонахождение, въз основа на приложената скица на поземлен имот /лист 12, лист 36 от делото/, нотариални актове, виза за проектиране, съдът констатира, че имотът е незастроен, предназначен за жилищни нужди.

Спорно е обстоятелството, предоставени ли са реално услуги по:

1. събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране;
2. третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации;
3. поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината

Във връзка със спорния по делото въпрос, е допусната до изслушване съдебно-счетоводна експертиза. Заключение на същата е прието от съда и не е оспорено от страните по делото. Вещото лице е извършило проверка на всички документи, приложени по делото, както и на тези представени от Столична община и въз основа на тях е дал заключение, че видно от заповедите на кмета на Столична община с номера: СОА19-РД09- 1476/31.10.2019г.; СОА20-РД09-2726/30.10.2020г.; СОА21-РД09-1427/29.10.2021г., имот УПИ У-1789,1818 не попада в границите, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване. Според вещото лице, Столична община ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци- Д. Б., съгласно Договор №СОА 19-ДГ55-463/04.07.2019г. Разходнооправдателните документи, а именно: Хронологични оборотни ведомости за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения към рег №СФД22-ВК66-1388//22.12.2022г.; №СФД22-ВК66-85/02.02.2022г.; №СФД22-ВК66-11/04.01.2021 2022г.; Фактури с №13155/04.02.2021г.; 13204/07.04.2021г.; №13278/02.07.2021г.; №13348/06.10.2021г.; №12908/05.02.2020г.; №12958/01.04.2020г.; №12027/06.07.2020г.; №12027/06.07.2020г., удостоверяват ползване на депа за 2020г. и 2021г.

По въпрос № 3 „Има ли Столична община сключени договори за сметосъбиране и сметоизвозване и почистване на територията с почистваща фирма за 2020г., 2021г., и

за 2022г. за квартала, в който се намира процесният имот и в частност самия имот?“, експертът е дал заключение, че от договор № С015-РД-55- 163/26.03.2015г. за „Събиране и транспортиране на отпадъци, Почистване и поддържане на улиците и други места за обществено ползване на територията на Столична община“ обособена позиция № 1 Първа зона - район „С.“, „Л.“ и „Студентска“, сключен с Консорциум „Т. С. Център 1“Д. не става ясно какви са сроковете на изпълнение на договора, както и кои райони, и кога са почиствани, поради непредставени други документи. Сметоизвозване и сметосъбиране не се извършва за процесния имот.

На въпрос № 4 „Налице ли са официални документи-договори, отчети за извършена дейност по сметосъбиране и сметоизвозване и почистване по място, време, месечни графици, протоколи, подписани от възложителя и изпълнителя, с които са приети извършените работи за 2020 г., 2021г. и за 2022г. във връзка с предоставяне на услугите за процесния имот?“, вещото лице е установило, че сметоизвозване и сметосъбиране не се извършва за процесния имот. От СО район Студентски не са представени отчети за извършена дейност по сметосъбиране и сметоизвозване и почистване по място, време, месечни графици, протоколи, подписани от възложителя и изпълнителя, с които са приети извършени работи за 2020 г., 2021г. и за 2022г.

По поставени задачи № 5 и № 6 „Да се направи разбивка и да се отговори какъв е размерът на ТБО по компоненти, определен от административния орган за процесния имот за 2020г., 2021г. и за 2022г., каква е ставката и какъв е размерът на отделните компоненти, включващи се в ТБО и определени ли са същите съгласно нормативните изисквания.“ ВЛ е използвало предоставена справка за ТБО/ по компоненти със ставка и размер, главница и лихва по години, относно АУЗ №846343- 1/15.09.2022г. /Приложение 1 от експертизата/. С оглед гореизложеното експертът е изготвил справка за ТБО по компоненти със ставка и размер, главница и лихва, по години /Приложение 2 от експертизата/. При съпоставка на двете справки е установил идентични стойности по отношение на определяне на промили по компоненти и дължима такса към 15.09.2022г.

На въпрос № 7 „Процесният имот бил ли е застрояван през периода от 01.01.2020г. до датата на издаване на обжалвания акт“?, експертизата е дала заключение, че в имот с идентификатор 98134.1609.4880 няма застрояване.

Такса битови отпадъци (ТБО) е съвкупност от три услуги - сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване и обезвреждане на битови отпадъци. Тези услуги имат различно предназначение и задължението за заплащане на такса за тяхното ползване възниква при различни предпоставки.

За да възникне задължение за такса за сметосъбиране и сметоизвозване е необходимо да са изпълнени кумулативно следните предпоставки: правният субект да е лице по чл. 64, ал. 1 ЗМДТ; услугата да е посочена като предоставяна от общината в заповедта на кмета по чл. 63, ал. 2 ЗМДТ; имотът на правния субект да попада в границите на районите, в които общината е декларирала, че ще предоставя услугата; общинският съвет да е определил размера на таксата за услугата; услугата фактически да е

предоставяна на правния субект.

Процесуалният представител на „БИЛДИНГ ИНВЕСТ 62“ ЕООД , твърди, че имотът е в регулация и не е застроен, няма електрозахранване, канализация и водоподаване. Сочи, че процесния имот не е сред териториите, посочени в Заповеди на кмета на Столична община, с които на основание чл.63 ал.2 от ЗМДТ и на основание чл.44 ал.1 и ал.2 от ЗМДТ са определени границите на Район “Студентски“ , в които се извършват посочените услуги в чл.62 от ЗМДТ.

След извършена проверка и анализ на документите, представени от СО Дирекция „Общински приходи“, отдел „ОП – Студентска“ експертната е установила, че съгласно заповедите на кмета на СО с номера СОА19-РД09- 1476/31.10.2019г.; СОА20-РД09-2726/30.10.2020г.; СОА21-РД09-1427/29.10.2021г.процесния имот не попада в границите, в които се извършва организирано сметоизвозване и сметосъбиране. В тази връзка, съдът следва да посочи, че не са събрани доказателства в подкрепа на твърденията на административния орган и неговият процесуален представител, че е извършено предоставяне на посочената обществена услуга по отношение на имота на имота на „БИЛДИНГ ИНВЕСТ 62“ ЕООД. Установено е, че същия не попада в границите на организирано сметоизвозване и сметосъбиране. С оглед горесцитираната нормативна уредба, такса за организирано сметоизвозване и сметосъбиране не се дължи, следствие на което в тази част жалбата следва да бъде уважена .

Относно услугата „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване“ приложимата нормативна уредба и трайната съдебна практика по разпоредбата на чл. 71, т. 3 в ред. преди изм. с ДВ бр.88 от 3 Ноември 2017 г. мотивират еднозначния извод, че ТБО за нея се дължи, доколкото се предоставя от общината, и има за цел да гарантира приети от държавата и обществото стандарти на поддържане на териториите за обществено ползване, необходими за съвместното съжителство в рамките на съответната територия. Тя включва поддържане на чистотата на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места и селищните образувания в общината, предназначени за обществено ползване (по аргумент от чл. 66, ал. 1, т. 4 от ЗМДТ). Таксата се дължи за извършени дейности на териториите за обществено ползване в населеното място, а не конкретно на територията на имота или в непосредствена близост до него. Отново, за да е дължима таксата, е необходимо също така общината фактически да е предоставяла услугата - чл. 71, т. 2 ЗМДТ, а това релевантно обстоятелство не е установено по делото.

На първо място, не е определена със заповедите на кмета на СО честотата и графика на почистване, не е представен маршрутен график на почистващата техника за механизизирано почистване, както и пътни листи със съответните отбелязвания в тях относно маршрут, време на извършено почистване, водач и превозно средство, включително липсват по делото каквито и да са данни относно използваната техника като вид, марка и други индивидуализиращи белези. Не са представени доказателства за кадрова обезпеченост и график на работа на работниците, изпълняващи функциите по ръчно почистване и тези, които са управлявали машините за механизизирано почистване (миеца и

снегочистваща техника). Не са представени протоколи за извършени дейности по почистване на улици и територии за обществено ползване. Не е възможно да се установи територията, индивидуализирана с конкретни улици, в която е извършвана услугата, както и нейната честота. В заключението си ВЛ посочва, че Столична община има сключен договор за „Събиране и транспортиране на отпадъци, Почистване и поддържане на улиците и други места за обществено ползване на територията на Столична община“ обособена позиция № 1 Първа зона – район „С.“, „Л.“ и „Студентска“, сключен с Консорциум „Т. С. Център 1“ Д., но от самия договор не става ясно какви са сроковете на изпълнението му, както и кои райони и кога са почиствани. Тежестта да докаже релевантния факт на реалното изпълнение на услугата е за ответника, който в случая не се е справил с тази задача.

Относно услугата обезвреждане на битови отпадъци и поддържане на депа или на други съоръжения за обезвреждане, разпоредбата на чл. 71, т. 3 ЗМДТ предвижда, че не се събира такса за обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива. Следователно нормата не обвързват дължимостта на таксата с фактическото генериране на отпадъци, а с предоставянето на услугата по третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации. С оглед на това, законодателят е приравнил правните последици на фактическо ползване на услугата обезвреждане на битови отпадъци на факта на ползване на депо за обезвреждане от общината.

Тази услуга е необходима както по отношение на битовите отпадъци, получени от сметосъбирането и сметоизвозването, така и за битовите отпадъци, получени от поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване, така и за осигуряване на общото задължение на общината по обезвреждане на битовите отпадъци. Предпоставките за дължимост на таксата за тази услуга са: правният субект да има качеството на лице по чл. 64, ал. 1 ЗМДТ; общинският съвет да е определил размера на таксата за услугата; общината да ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци или друго съоръжение за тяхното обезвреждане. Това следва от изричната разпоредба на чл. 63, ал. 1 ЗМДТ (ред. ДВ. бр.105 от 19 Декември 2014 г.), съгласно която таксата за услугата обезвреждане на битови отпадъци е дължима и когато имотът попада извън районите, в които общината е организирала събиране и извозване на битови отпадъци, както и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. Дължимостта на тази такса обаче, за разлика от другите две услуги, законодателят не е обвързал с доказването на фактическото предоставяне на услугата, а е приел, че услугата се предоставя винаги, когато общината ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци. Член 71, т. 3 ЗМДТ изрично сочи, че таксата не се дължи единствено, когато общината няма депо или друго съоръжение.

Безспорно като собственик на процесния имот „БИЛДИНГ ИНВЕСТ 62“ ЕООД

отговаря на първото условие. Изпълнено е и условието за приети решения на СОС и издадени заповеди на кмета на общината съгласно гореизложените мотиви и приетата от съда и неоспорена от страните ССЧЕ.

При така установената законова регламентация, при доказаност по делото на фактите, че дружеството жалбоподател е правен субект по смисъла на чл. 64 ЗМДТ и че общината ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци за 2020 и 2021г., следва извод за дължимост на таксата за обезвреждане на БО. Следователно в случая ТБО в компонентата за обезвреждане на БО е дължима за процесните периоди от 01.01.2020г. до 31.12.2021г.

Предвид всичко гореизложено настоящият съдебен състав намира, че оспорваният АУЗД следва да бъде отменен в частта относно установени задължения за ТБО по отношение на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, както и за третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации за периода 2022г. Следователно същият следва да бъде отменен в следните размери на установени задължения:

-за 2020г.- 2 573, 38 лв. за сметосъбиране и сметоизвозване +3 216, 73 лв. за поддържане чистота на териториите за обществено ползване, общо 5 790,11лв.

-за2021г.- 3 980, 70 лв. + 5 186, 97 лв., общо 9 167,67лв.

За 2022г.- 1 869,72лв.+ 2 593,48лв., общо 4 463, 2лв.

За 2022г. – 1 568, 15 лв. за третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации + 46, 17 лв. лихва., общо 1614, 32лв.

Общо незаконосъобразно начислени задължения за ТБО с оспорвания акт – за услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване, както и третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации са в размер на 20 989, 13лв., ведно с лихви в размер на 2 333,23лв.

В тази част актът като незаконосъобразен, издаден в противоречие с материалния закон, следва да бъде отменен.

В останалата част жалбата срещу акта за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК следва да бъде отхвърлена като неоснователна. В тези свои части актът е законосъобразен – издаден е от компетентен орган при спазване на законоустановената форма и процесуалните правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

При този изход на делото на основание чл. 161, ал. 1, изр. първо от ДОПК на

„БИЛДИНГ ИНВЕСТ 62“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] се следват направените по делото разноски, пропорционално на уважената част от жалбата. При материален интерес от 29 233, 96 лв. и уважена част от 23 322,36 лв. (главница и лихви) следва да се присъдят разноски в размер на 2 686, 93 лв. от общо 3368 лв., от които 50 лв. а държавна такса и 318 лв. за възнаграждение за вещо лице.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. второ на ответната страна следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 625,58 лв. по чл. 7, ал. 2, т. 3, вр. с чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „БИЛДИНГ ИНВЕСТ 62“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], представлявано от А. К., Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 846343-1/15.09.2022г., издаден от М. Г. И. – Р. на длъжност инспектор в отдел „Общински приходи „Студентски“ на Дирекция „Общински приходи“, към Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, мълчаливо потвърден В ЧАСТТА на установени задължения за такса за битови отпадъци относно услугата по събиране и транспортиране на битови отпадъци (сметосъбиране и сметоизвозване) по чл. 62, т. 1 от ЗМДТ за 2020г., 2021г. и 2022г. , за услугата по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината по чл. 62, т. 3 от ЗМДТ за 2020г., 2021г. и 2022г., както и за услугата третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации по чл. 62, т. 2 от ЗМДТ за 2022г. в общ размер от 20 989, 13лв., ведно с лихви в размер на 2 333,23лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БИЛДИНГ ИНВЕСТ 62“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], представлявано от А. К. срещу Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 846343-1/15.09.2022г., издаден от М. Г. И. – Р. на длъжност инспектор в отдел „Общински приходи „Студентски“ на Дирекция „Общински приходи“, към Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, мълчаливо потвърден, В ОСТАНАЛАТА ЧАСТ.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на „БИЛДИНГ ИНВЕСТ 62“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], представлявано от А. К., сумата от 2 686, 93 лв. (две хиляди шестстотин осемдесет и шест лева и деветдесет и три стотинки), представляваща направени по делото разноски, съобразно уважената част от жалбата.

ОСЪЖДА „БИЛДИНГ ИНВЕСТ 62“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] със седалище в [населено място], представлявано от А. К., да заплати на Столична община сумата от 625,58 лв. (шестстотин двадесет и пет лева и петдесет и осем стотинки) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния

административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: